

Kenéz Ferenc

CÉRNAFŰ

VERSEK 2009–2016

BOOKART, 2017

Támogató a Romániai Magyar Demokrata Szövetség
és a Communitas Alapítvány

Szerkesztette Lövétei Lázár László

A borítót Siklódy Ferenc tervezte

ISBN 978-606-8351-95-7

© Kenéz Ferenc, 2017

© Bookart, 2017

Az ismert történet

*Én mindent megtettem.
Te mindent megtettél.
Ő mindent megtett.*

*Mi mindent megtettünk.
Ti mindent megtettetek.
Ők mindent megtettek.*

*A magyar igeragozás
szabályai szerint
a mondat hibátlan.*

*Így hát minden,
úgymond,
tökéletesre sikeredett.*

*A múlt lezárva.
Kulcs a lábtörlő alatt.
Aki tudja, tudja.*

*S míg én a múlt
záraival
bíbelődöm,*

*messze előttem,
zajos fiatal csapatok
próbálják
feszítővassal, emelőrúddal
kivetni sarkaiból
a jövő ajtaját.*

*A hetedik szoba titkát
akarják. Egyből.
És könnyörtelenül.*

*És újratörtéNIK
minden.*

A HOLD INNENSŐ OLDALA

A cérna

Ültem és csak néztem
a magas rangú kormányhivatalnokot,
és egyetlen hasznosítható szót
sem tudtam kinyögni arról,
hogy tulajdonképpen miért
akarok eljönni abból az országból,
ahonnan el akarok jönni.
És akkor pártfogóm, a költő,
tökkelütöttségemet mentendő,
azt mondta
a magas rangú kormányhivatalnoknak:
„Tudod, hogy van ez:
egyszer csak elszakad a cérna!”
Aztán történt, ami történt.
Leomlott és felépült egy világ.
A költő majd' tíz éve halott.
Az egykori kormányhivatalnokot
évek óta körözi
az Interpol.
S én huszonöt éve
töprengök
azon a cérnaszálon.

A múlt egy párfőm-illat

Lepusztult sötét irodák
mélyén
bérszámfejtők szorgoskodnak

a kipirult arcú főnöknő
időnként aktacsomóval
veri az asztalt

az irodisták mélyen belebújnak
a törzskönyvekbe
elbújik Ödön bácsi is

semmi affekta
nem szól egy szót sem
társadalmi igazságtalanságról
méltánytalanságról

a kényszermunka évei után
még illetudóbban uzsonnázik
s még illedelmesebben megy
az illemhelyre

mint a tupírozott hajú
megfélemlített irodistalányok
akiknek a múlt csupán

egy párfőm-illat.

Újsággal, hómezőben

Két falu között
térdig hóban a behavazott
gyalogúton

hatalmas újságcikket olvas arról
hogy milyen jó azoknak
akik térdig hóban a gyalogúton

újságcikket olvasnak
két falu között.

Mérgében meglöki
a szánkót amin ül és siklik
siklik lefelé a domboldalon
kezében a hatalmas
újságoldalt lobogtatva
egészen a másik faluig

majd a faluszéli
pléhkrisztusnál megállva
hálatelt szívvel néz
a keresztfára

milyen jó hogy nem én
írtam le ezeket a betűket
s ujjával beleírja a hóba
NEM NEM NEM

majd az újságoldalt
a pléhrepedésekbe pászítva
odatúzi isten szent fiának
szenvedő szemei elé
olvasd olvasd

én az író
nem írok le egyetlen betűt sem
soha többé

motyogja
barátom a hómezőben.

A piros írógép barátai

A költő háza ott volt
mindenki szeme előtt
a falu közepén

egyszer csak lódobogás hallatszott
helikopterek berregése
bandériumzene

a faluba beereszkedő úton
gépkocsisor tűnt föl

porfelhő zászlók lobogása

a költő ült a kertje tetejében
mögötte málló sírkövek
nézte odalenn a falut
ült a szilvafák alatt
egy piros írógéppel

és várta Mátyás királyt

látta amint odalenn
a falu közepén megáll
a gépkocsisor

de már akkor a lovasok
zászlósok is ott dobogtak
a kapu előtti porban
rázendített a bandérium

az út két szélén
kezükben szorongatott levett kalappal
emberek álltak

egy szürke hivatalnok ugrott ki
az egyik gépkocsiból
s valami korvinákat emlegetve
azonnal berontott a házba
a költő házába a falu közepén

szétdúlt mindent
még a régi sütőkemencébe is
bepillantott

majd rohant föl
a kert tetejébe
ahol a költő

épp a piros írógép billentyűsorát
pityegtette be hiánytalanul
az utolsó betűig.

S a fehér lapon sorakozó
betűkre mutatva szólt:

„Itt vannak
a korvinák!”

Kelet-európai ruhatár

Az öreg királynő leadta kabátját
a ruhatárba
és sorszámmal a kezében

bement a széksorok közé.

Különös előadásban lehetett része.
A darab az ő régmúlt uralkodása
idején játszódott.

Háborúk, hatalmi harcok,
tomboló szenvedélyek,
járvány, éhínség.

Szenvtelenül nézte végig
az előadást
s nem értette

a korabeli krónikaírók
mindent pontosan lejegyeztek
és ő most mégis egészen mást lát
mint amit megélt.

A korkép hű volt
a díszletek kitűnőek
stimmelt a hősök száma neme kora

csak nem a hősök voltak a hősök
csak nem a csaták voltak a csaták
s az udvari bolondot
kihagyták a történetből

aki a birodalom fennállásának hosszú
időszaka alatt
végig azt ordította:

Itt minden nagyon jó!
Itt minden nagyon rossz!
Akasszátok fel a királyokat!
Isten áldja a királyt!

Távozáskor a királynő
átnyújtotta a nyolcvankilences
ruhatári számot a kabátjáért.